

саза. Мълчаливъ по природа, той привечеръ прѣдъ сливовицата изведнажъ ставаше веселъ и закачливъ. Подсмихнатъ подъ мустакъ, той подхвърляше задирки на всѣкого, който се мѣрне около му.

Тукъ, дѣто живѣха толкова много хора често ставаха изненади, но една отъ най-интереснитѣ е появяването на Йорги — малкия братъ на вуйчо Тодораки. Сухъ, дългъ и тънъкъ като пръчка, той внушаваше приятни чувства съ своитѣ сини довѣрчиви очи. Нѣщо артистично навѣваше подвижното му сбръчкано лице, по което изразя се мѣняше съ хамелионска бързина. Въ едно и сѣщо врѣме той изглеждаше ту моренъ, ту бѣбривъ, ту ядосанъ, ту спокоепъ. Мушналъ ржцѣ въ низкитѣ джобове на потуритѣ си, той лѣниво върти поси- вѣли отъ прахъ и цѣфнали отъ дълго пѣшаходство еминии, и се приближава къмъ дѣда Апостола подъ смокината. Влизането му въ двора е цѣло събитие защото Йорги е отсъствувалъ отъ нѣщи цѣли три мѣсеца. Ето защо, едва влѣзалъ и сѣдналъ до дѣда Апостола подъ смокината пропѣлзява цѣлото домо- чадие. Тукъ сѣ Таша и Зарафина, Панайотка, Ца- чето, вуйчо Тодораки, неговитѣ двама сина, башъ калфата Щилиянъ Пирильома, а малко слѣдъ това — по единъ по двама започватъ да се промѣкватъ и други.

Кждѣ е билъ Йорги?

Още прѣди да отговори, всички знаятъ че е билъ или на ловъ за мечки изъ балкана, или е ко- палъ имане нейдѣ изъ скалитѣ, или е ловилъ змии изъ усойтѣ. Йорги е вѣченъ скитникъ, живѣе съ идеята, че единъ день ще намѣри цѣлъ казанъ съ жълтици и за това никога не се залавя на работа. Връщането му отъ такива скиталчества радваше всички, защото имъ прѣдстоеше да чуятъ разкази съ много интересни приключения, макаръ и да се